

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Ogsaa dette Lovforslag er et aarligt tilbagevendende Forhandlingsemne, idet det er blevet Praksis, at den Laanebevilling, som gives til Fiskere, kun bliver givet for et Aar ad Gangen. Det her foreliggende Lovforslag tilsigter da en Forlængelse af den for indeværende Aar gældende Lov om Fiskerilaan, en Forlængelse, der er i fuld Overensstemmelse med den gældende Lov. Lovforslaget gaar ud paa, at der stilles 400 000 Kr. til Raadighed, hvoraf de 200 000 Kr. fortrinnsvis til direkte Udlaan til Fiskere, medens det resterende Beløb, 200 000 Kr., anvendes til Udlaan til Laaneforeninger. Med det lille Ord „fortrinnsvis“ er antydnet, at Landbrugsministeriet ikke skal være strengt bundet til at fordele den samlede Bevilling paa 400 000 Kr. saaledes, at kun 200 000 Kr. kan anvendes til direkte Udlaan til Fiskere og 200 000 Kr. skal anvendes til Laaneforeninger, for saa vidt der fra deres Side stilles Krav derom. Jeg ønsker udtrykkelig at fremhæve dette, idet Forholdene, som ærede Medlemmer vil se af Bemærkningerne, har udviklet sig i den Retning, at der er en stærk Efterspørgsel efter Laan direkte til Fiskere til Erhvervelse af Fartøjer, medens der derimod fra Laaneforeninger fremkommer Begæring om et forholdsvis mindre Beløb. I Bemærkningerne er det nævnt, at der indtil den 15. December forrige Aar var udlaant eller disponeret over i alt omtrent 300 000 Kr.; men deraf var kun 52 000 Kr. eller $\frac{1}{6}$ anvendt til Laaneforeninger, medens de $\frac{5}{6}$ var anvendt til direkte Udlaan til Fiskere. Ærede Medlemmer vil saaledes se, at Landbrugsministeriet har benyttet sig af det lille Ord „fortrinnsvis“, idet man allerede paa et saa tidligt Tidspunkt som den 15. December havde anvendt mere end de 200 000 Kr. til direkte Udlaan til Fiskere, medens der kun er anvendt et forholdsvis beskedent Beløb til Udlaan til Laaneforeninger. Jeg tillader mig at gaa ud fra, at man fra alle Sider i det høje Ting billiger denne Fremgangsmaade, men jeg har dog ønsket yderligere at gøre opmærksom derpaa. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

M. C. Jensen: Jeg har ikke ret meget at føje til den højtærede Landbrugsministers Udtalelser, som jeg ganske kan

tiltræde. Naar den højtærede Minister udtalte, at Administrationen stod frit med Hensyn til Fordelingen af disse 400 000 Kr., saa er det jo rigtigt, idet man dog ikke ret gerne disponerer over det Beløb, som er stillet til Raadighed for Laaneforeningerne, før i Aarets sidste Kvartal. Det kan have til Følge, at der indkommer Begæringer om direkte Laan, som af Hensyn til Lovens Bestemmelser maa hvile i alt Fald til sidste Kvartal af Finansaaret. Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Minister, om han ikke vilde finde Anledning til næste Aar, naar et lignende Lovforslag skal behandles, at ændre Delingen lidt, saa at der stilles et noget større Beløb til Raadighed til direkte Udlaan. Derved vil der blive et mindre Beløb til Raadighed for Laaneforeningerne, men det er jo rigtigt, hvad Ministeren udtalte, at Udviklingen gaar i Retning af at anskaffe større Fartøjer til det søgaaende Fiskeri; vore Indvande er i den Grad overfiskede, at de ikke taaler nogen større Udvikling paa dette Omraade. Det fremgaar tydeligt af Bemærkningerne til Lovforslaget, i hvilke det oplyses, at der ikke fra Laaneforeningernes Side har været fremsat Begæring om mere end 52 000 Kr., i alt Fald pr. 15. December, altsaa de første tre Kvartaler af Aaret.

Som det fremgik af Forhandlingerne i det høje Folketing, var man der i Fjorinde paa det samme, som blev berørt ved Behandlingen af Lovforslaget, da det sidst var fremme i dette høje Ting, nemlig Ønsket om at tilvejebringe lige Vilkaar med Hensyn til Udlaan til Fiskere i Sønderjylland og i det øvrige Land. Jeg er blandt dem, som nærer dette Ønske, men jeg føler mig ganske tilfredsstillet ved de Udtalelser, som den højtærede Minister fremsatte overfor Forespørgsler herom. Jeg forstod ham saaledes, at man var sindet, saa snart det lod sig gøre, at faa saadanne Bestemmelser indført, at de sønderjydske Landsdele kom ind under lignende Vilkaar som dem, der gælder for det øvrige Land. Jeg ved vel, at de Laanebegæringer, som er kommet dernede fra, ikke har været mange; der har foreligget fem Anmodninger, af hvilke kun een er bevilget, og det ser saaledes, foreløbig i alt Fald, ud til, at der ikke dernede er noget stærkt Ønske om at benytte disse Laanebevillinger, men Tiderne kan jo ændre sig ogsaa for de Mennesker, og jeg synes, at det da vilde være ønskeligt, om Vilkaarene var ens.